

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และ ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร : กรณีศึกษาร้านอาหารญี่ปุ่นในกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลกับพนักงานของร้านทั้ง 5 สาขา จำนวนทั้งสิ้น 104 ชุด ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 103 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด และสามารถเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ระดับการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง ระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และระดับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร ของพนักงาน

ส่วนที่ 3 ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร ของพนักงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน

กลุ่มตัวอย่างพนักงานร้านอาหารญี่ปุ่น จำนวน 103 คน สามารถจำแนกลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลตามกลุ่ม เพศ อายุ อายุงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	51	49.5
- หญิง	52	50.5
รวม	103	100.0
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 21 ปี	30	29.1
- 21 - 30 ปี	48	46.6
- 31 - 40 ปี	18	17.5
- 40 ปีขึ้นไป	7	6.8
รวม	103	100.0
3. อายุงาน		
- น้อยกว่า 1 ปี	44	42.7
- 1 - 3 ปี	22	21.4
- 4 - 6 ปี	20	19.4
- 6 ปีขึ้นไป	17	16.5
รวม	103	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3	30	29.1
- มัธยมศึกษาปีที่ 3	38	36.9
- มัธยมศึกษาปีที่ 6	29	28.2
- ปวช.	2	1.9
- ปวส.	3	2.9
- ปริญญาตรี	1	1.0
รวม	103	100.0
5. ตำแหน่งงาน		
- พนักงานเสิร์ฟ	28	27.1
- พนักงานครัว	51	49.5
- หัวหน้างาน	3	2.9
- อื่นๆ ได้แก่ พนักงาน ตรวจสอบรายการ อาหาร พนักงานส่วน งานน้ำ และพนักงาน คิดเงิน	21	20.5
รวม	103	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานจำนวน 103 คน โดยมีสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ เพศชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 เพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 21- 30 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาอยู่ในช่วงต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และกลุ่มอายุในช่วง มากกว่า 40 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 อายุงานของพนักงานส่วนใหญ่อยู่

ในช่วงต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมา มีอายุงานอยู่ในช่วง 1-3 ปี และ 4-6 ปี โดยมีจำนวน 21 คน และ 20 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 21.4 และ 19.4 ตามลำดับ กลุ่มอายุงานมากกว่า 6 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 พนักงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมา คือระดับต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 29 คิดเป็นร้อยละ 29.1 ส่วนพนักงานระดับปริญญาตรี มีน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 1 เมื่อแบ่งลักษณะประชากรตามตำแหน่งงาน พบว่ากลุ่มประชากรส่วนมากเป็นพนักงานครุมีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาเป็นตำแหน่งพนักงานเสิร์ฟ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ส่วนพนักงานระดับหัวหน้างานน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง ระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานในเชิงจิตวิทยา และ ระดับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย	\bar{x}	S.D.	ระดับคะแนน
1. การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง			
โดยรวม	3.66	0.49	ปานกลาง
- ด้านอำนาจ	3.70	0.51	สูง
- ด้านโอกาส	3.61	0.58	ปานกลาง
2. การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม	3.67	0.45	ปานกลาง
ด้านความหมาย	4.32	0.54	สูง
ด้านสมรรถนะ	4.08	0.59	สูง
ด้านเจตนาธรรมณ์ในตนเอง	3.46	0.71	ปานกลาง
ด้านผลกระทบ	2.84	0.73	ปานกลาง
3. ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร	3.61	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าพนักงานมีการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างในแต่ละด้าน พบว่าด้านอำนาจอยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.70 ส่วนการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.61

ตัวแปรการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา พบว่า พนักงานมีการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านพบว่า ด้านความหมาย และด้านสมรรถนะอยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 4.32 และ 4.08 ตามลำดับ ส่วนในด้านเจตนากรรมในตนเอง และด้านผลกระทบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.46 และ 2.84 ตามลำดับ

ตัวแปรความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กร พบว่าพนักงานมีความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กรในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.61

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้าง การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน

สมมติฐานที่ 1 การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 1.1 การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 1.2 การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงาน
เชิงโครงสร้างกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิง โครงสร้าง	ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร
ด้านอำนาจ	.204*
ด้านโอกาส	.159
การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิง โครงสร้างโดยรวม	.216*

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.3 พบว่าการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.216$, $p < .05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ว่าการรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรโดยที่

1. การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.204$, $p < .05$) จึงยอมรับสมมติฐาน 1.1 ว่า การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

2. การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาส ไม่มีความสัมพันธ์ทางกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.159$, NS) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่า การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 2 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 2.1 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 2.2 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านสมรรถนะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 2.3 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านเจตนาธรรมณ์ ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 2.4 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา กับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา	ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร
ด้านความหมาย	.239**
ด้านสมรรถนะ	.313**
ด้านเจตนาธรรมณ์ในตนเอง	.358**
ด้านผลกระทบ	.363**
การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม	.463**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.4 พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .463, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร โดยที่

1. การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .239, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร

สมมติฐานที่ 3.2.3 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานในเชิงจิตวิทยาด้านเจตนาธรรมณ์ในตนเอง

สมมติฐานที่ 3.2.4 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานในเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบ

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ตัวแปร	การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา				
	ความหมาย	สมรรถนะ	เจตนาธรรมณ์ ในตนเอง	ผลกระทบ	โดยรวม
การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจ ในงานเชิงโครงสร้าง					
ด้านอำนาจ	.150	.162	.347**	.200*	.313**
ด้านโอกาส	.381**	.371**	.377**	.192*	.460**
โดยรวม	.310**	.310**	.404**	.217*	.439**

** $p < .01$, * $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.5 พบว่า การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .439 ($r = .439$, $p < .01$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา โดยที่

1. การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านอำนาจไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .150$, NS) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1 การรับรู้เสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมาย

8. การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.192, p<.05$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.8 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงโครงสร้างด้านโอกาสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา ด้านด้านผลกระทบ